

Europos Sąjungos
Taryba

Briuselis, 2019 m. lapkričio 8 d.
(OR. en)

13952/19

Tarpinstitucinė byla:
2018/0006(CNS)

FISC 431
ECOFIN 980

POSĖDŽIO REZULTATAI

nuo: Tarybos generalinio sekretoriato

kam: Delegacijoms

Ankstesnio
dokumento Nr.: 13520/1/19 REV 1

Dalykas: Pasiūlymas dėl Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos, susijusios su specialia mažosioms įmonėms skirta schema

– Bendras požiūris

Delegacijoms pridedamas bendro požiūrio dėl direktyvos projekto, dėl kurio 2019 m. lapkričio 8 d. posėdyje susitarė ECOFIN taryba, tekstas.

PROJEKTAS

TARYBOS DIREKTYVA

kuria iš dalies keičiamos Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos nuostatos, susijusios su specialia mažosioms įmonėms skirta schema, ir Reglamento (ES) Nr. 904/2010 nuostatos, susijusios su administraciniu bendradarbiavimu ir keitimusi informacija tinkamo specialios mažosioms įmonėms skirtos schemos taikymo stebėsenos tikslais

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 113 straipsnį,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę¹,

atsižvelgdama į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę²,

laikydamosi specialios teisėkūros procedūros,

kadangi:

¹ OL C [...], [...], p [...].

² OL C [...], [...], p [...].

- 1) Tarybos direktyva 2006/112/EB³ valstybėms narėms leidžiama toliau taikyti mažosioms įmonėms skirtas savo specialias schemas laikantis bendrų nuostatų ir siekiant glaudesnio suderinimo. Tačiau tos nuostatos yra nebeaktualios ir nepadedą mažinti mažosioms įmonėms tenkančios prievolių vykdymo naštos, nes yra pritaikytos bendrai pridėtinės vertės mokesčio (PVM) sistemai, pagrįstai apmokestinimo kilmės valstybėje narėje principu;
- 2) PVM veiksmų plane⁴ Komisija paskelbė apie mažosioms įmonėms skirtą išsamų supaprastinimo dokumentų rinkinį, kuriuo siekiama mažinti joms tenkančią administracinę naštą ir padėti kurti jų augimui ir tarpvalstybinės prekybos plėtojimui palankią mokesstinę aplinką. Tam reikėtų peržiūrėti specialią mažosioms įmonėms skirtą schemą, kaip nurodyta Komunikate dėl tolesnių PVM veiksmų plano veiksmų⁵. Todėl specialios mažosioms įmonėms skirtos schemas peržiūra yra svarbi PVM veiksmų plane numatyto reformų dokumentų rinkinio sudedamoji dalis;
- 3) siekiant spręsti nuo PVM atleistoms mažosioms įmonėms tenkančios neproporcingos prievolių vykdymo naštos klausimą, galimybė naudotis tam tikromis supaprastinimo priemonėmis turėtų būti suteikta ir joms;
- 4) pagal dabartinę specialią mažosioms įmonėms skirtą schemą neapmokestinti PVM galima tik įmones, įsisteigusias valstybėje narėje, kurioje atsiranda prievolė sumokėti PVM. Tai mažina toje valstybėje narėje neįsisteigusių įmonių konkurencingumą bendrojoje rinkoje. Siekiant spręsti šią problemą ir išvengti kitų iškreipimų, turėtų būti leista neapmokestinimą taikyti ir mažosioms įmonėms, įsisteigusioms kitose valstybėse narėse nei toji, kurioje atsiranda prievolė sumokėti PVM;

³ OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

⁴ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl PVM veiksmų plano „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas spręsti“ (COM(2016) 148 final, 2016 04 07).

⁵ Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui dėl tolesnių PVM veiksmų plano veiksmų „Bendros ES PVM erdvės kūrimas. Laikas veikti“ (COM(2017) 566 final, 2017 10 04).

- 5) jeigu apmokestinamojo asmens įsisteigimo valstybėje narėje jam taikoma įprasta apmokestinimo PVM tvarka, bet jis naudojasi mažosioms įmonėms skirtu neapmokestinimu PVM kitoje valstybėje narėje, pirkimo PVM atskaita turėtų atspindėti to apmokestinamojo asmens sąsają su apmokestinamomis prekėmis ar paslaugomis. Todėl tais atvejais, kai tokie apmokestinamieji asmenys savo įsisteigimo valstybėje narėje vykdo pirkimus, kurie yra susiję su neapmokestinamu prekių tiekimu arba paslaugų teikimu kitoje valstybėje narėje, pirkimo PVM atskaita turėtų būti negalima tiek, kiek tie pirkimai yra susiję su neapmokestinamu prekių tiekimu ar paslaugų teikimu;
- 6) mažosios įmonės gali taikyti neapmokestinimą PVM tik tuo atveju, jei jų metinė apyvarta yra mažesnė nei valstybėje narėje, kurioje atsiranda prievolė sumokėti PVM, taikoma riba. Nustatydamos šią ribą valstybės narės turėtų laikytis Direktyvoje 2006/112/EB nustatytų taisyklių dėl ribų. Tos taisyklės, kurių dauguma buvo nustatyta 1977 m., yra nebetinkamos;
- 7) supaprastinimo tikslais kai kurioms valstybėms narėms leista laikinai taikyti ribas, aukštesnes už Direktyvoje 2006/112/EB nustatytas leistinas ribas. Netikslinga toliau keisti bendrąsias taisykles taikant priemones pagal nukrypti leidžiančią nuostatą, todėl taisyklės dėl ribų turėtų būti atnaujintos;
- 8) valstybės narės turėtų galėti nustatyti tokią nacionalinę neapmokestinimo PVM ribą, kuri labiausiai atitiktų jų ekonomines ir politines sąlygas ir neviršytų šioje direktyvoje nustatytos viršutinės ribos. Šiuo klausimu turėtų būti aiškiai nurodyta: jeigu valstybės narės skirtingiems verslo sektoriams taiko skirtingo dydžio ribas, tai turėtų būti pagrįsta objektyviais kriterijais. Jeigu apmokestinamasis asmuo atitinka reikalavimus taikyti daugiau nei vieną sektoriams nustatytą ribą, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad tas apmokestinamasis asmuo galėtų naudotis tik viena iš tų ribų. Jos taip pat turėtų užtikrinti, kad ribos, kurias jos taiko įsisteigusiems ir neįsisteigusiems apmokestinamiesiems asmenims, nebūtų skirtingos;

- 9) nustatant, ar metinė mažosios įmonės apyvarta nesiekia ribos, kuria remiantis pagal šią specialią schemą neapmokestinama PVM, atsižvelgiama tik į bendrą valstybėje narėje, kurioje taikomas neapmokestinimas, tos įmonės patiektų prekių ir suteiktų paslaugų vertę. Jei toje valstybėje narėje neįsisteigusi įmonė galėtų būti neapmokestinta PVM neatsižvelgiant į jos apyvartą kitose valstybėse narėse, galėtų būti iškreipta konkurencija. Siekiant mažinti tokius konkurencijos iškreipimus ir užtikrinti mokesčių pajamų apsaugą, turėtų būti nustatyta, kad valstybėje narėje, kurioje nėra įsisteigusių, PVM gali būti neapmokestintos tik tos įmonės, kurių metinė apyvarta Sąjungoje nesiekia tam tikros ribos. Įmonės, kurių apyvarta nesiekia valstybės narės, kurioje jos yra įsisteigusių, nacionalinės ribos, turėtų turėti galimybę toliau vykdyti neapmokestinamą prekių tiekimą ir paslaugų teikimą toje valstybėje narėje, neatsižvelgiant į jų apyvartą kitose valstybėse narėse, net jei jų bendra apyvarta viršija ribą Sąjungoje;
- 10) siekiant sudaryti sąlygas veiksmingai kontroliuoti, kaip taikomas neapmokestinimas PVM, ir užtikrinti, kad valstybės narės turėtų galimybę susipažinti su būtina informacija, turėtų būti reikalaujama, kad apmokestinamasis asmuo, norintis pasinaudoti neapmokestinimu PVM valstybėje narėje, kurioje jis nėra įsisteigęs, iš anksto praneštų apie tai valstybei narei, kurioje jis yra įsisteigęs. Supaprastinimo ir prievolių vykdymo išlaidų sumažinimo tikslais toks asmuo turėtų būti identifikuojamas pagal atskirą numerį tik įsisteigimo valstybėje narėje. Šis numeris gali (bet nebūtinai) būti PVM mokėtojo kodas;
- 11) siekiant užtikrinti, kad neapmokestinimas PVM ir jo stebėseną veiktų tinkamai, o informacija būtų perduodama laiku, turėtų būti aiškiai nustatytos prievolės teikti ataskaitas, taikomos apmokestinamajam asmeniui, kuris naudojasi neapmokestinimu PVM valstybėje narėje, kurioje jis nėra įsisteigęs. Tai turėtų sudaryti sąlygas reikalavimus atitinkantiems apmokestinamiesiems asmenims būti atleistiems nuo tokių prievolių ir nuo registravimosi prievolės kitose nei įsisteigimo valstybėse narėse. Tačiau valstybės narės turėtų galėti reikalauti, kad tokiu atveju, kai tokie jų teritorijoje neįsisteigę apmokestinamieji asmenys nesilaiko konkrečiai jiems nustatytų prievolių teikti ataskaitas, jie laikytųsi bendrųjų registravimosi PVM mokėtoju prievolių ir prievolių teikti ataskaitas, nustatytų nacionaliniuose PVM įstatymuose;

- 12) siekiant išvengti nenuoseklumo apskaičiuojant metinę apyvartą valstybėje narėje, kuria remiantis taikomas neapmokestinimas PVM, ir metinę apyvartą Sąjungoje, turėtų būti tiksliai nustatyti apyvartos elementai, į kuriuos reikia atsižvelgti;
- 13) siekiant užkirsti kelią taisyklių dėl mažųjų įmonių neapmokestinimo PVM apėjimui ir išlaikyti to neapmokestinimo PVM tikslą, apmokestinamasis asmuo, nesvarbu, įsisteigęs ar neįsisteigęs valstybėje narėje, kurioje taikomas neapmokestinimas PVM, neturėtų galėti pasinaudoti neapmokestinimu PVM, jei praėjusiais kalendoriniais metais buvo viršyta tos valstybės narės nustatyta nacionalinė riba. Dėl tų pačių priežasčių apmokestinamasis asmuo, neįsisteigęs valstybėje narėje, kurioje taikomas neapmokestinimas PVM, neturėtų galėti pasinaudoti neapmokestinimu PVM, jeigu praėjusiais kalendoriniais metais metinės apyvartos Sąjungoje riba buvo viršyta;
- 14) siekiant užtikrinti, kad mažosios įmonės palaipsniui pereitų nuo neapmokestinimo PVM prie apmokestinimo, apmokestinamiesiems asmenims turėtų būti leista dar tam tikrą laikotarpį naudotis neapmokestinimu PVM, jei jų apyvarta neviršija nacionalinės neapmokestinimo PVM ribos daugiau nei nustatytu tos ribos procentiniu dydžiu. Kadangi taikomų ribų dydžiai gali būti skirtingi, valstybės narės turėtų galėti pasirinkti taikyti vieną iš dviejų siūlomų procentinių dydžių tol, kol nuo PVM atleisto apmokestinamojo asmens apyvarta dėl to procentinio dydžio taikymo neviršija tam tikros nustatytos sumos. Jeigu per kalendorinius metus viršijama metinės apyvartos Sąjungoje riba, būtina, atsižvelgiant į šios ribos atliekamą pajamų apsaugos funkciją, kad neapmokestinimas PVM nuo to laiko nustotų būti taikomas;

- 15) kai taikomas neapmokestinimas PVM, juo įsisteigimo valstybėje narėje besinaudojančios mažosios įmonės turėtų bent galėti pasinaudoti registravimosi PVM mokėtoju procedūra per tam tikrą laikotarpį. Valstybės narės turėtų turėti galimybę konkrečiais atvejais šį laikotarpį pratęsti, kai reikia išsamių patikrinimų, kad būtų užkirstas kelias mokesčių slėpimui ar vengimui;
- 16) mažosios įmonės, kurios naudojasi neapmokestinimu PVM įsisteigimo valstybėje narėje, turėtų bent galėti vykdyti supaprastintas prievoles teikti ataskaitas;
- 17) specialiose schemose numatyta ne tik galimybė neapmokestinti PVM, bet ir galimybė taikyti laipsnišką mokesčio lengvatą. Laipsniška mokesčio lengvata sukelia daug keblumų ir menkai padeda mažinti mažosioms įmonėms tenkančią prievolių naštą. Todėl šios priemonės turėtų būti atsisakyta;
- 18) valstybės narės turėtų galėti apmokestinamiesiems asmenims suteikti teisę rinktis bendrą PVM tvarką arba specialią mažosioms įmonėms skirtą schemą. Jei apmokestinamasis asmuo naudojasi ta teise, tikslinga valstybėms narėms leisti nustatyti išsamias tokio pasirinkimo taisykles ir sąlygas;
- 19) šia direktyva neturėtų būti nustatoma naujų registravimosi arba ataskaitų teikimo prievolių mažosioms įmonėms, kurios naudojasi neapmokestinimu PVM tik valstybėje narėje, kurioje yra įsisteigusios;
- 20) šios direktyvos tikslo, t. y. sumažinti mažosioms įmonėms tenkančią prievolių naštą, valstybės narės negali deramai pasiekti, todėl jo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu. Todėl, laikydamosi subsidiarumo principo, nustatyto Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje, Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal 5 straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytiems tikslams pasiekti;

- 21) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų⁶ valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- 22) siekiant užtikrinti, kad Tarybos direktyvoje 2006/112/EB⁷ nustatyti supaprastinimai, susiję su specialia mažosioms įmonėms skirta schema, galėtų būti tinkamai stebimi, būtina iš dalies pakeisti Reglamentą (ES) Nr. 904/2010⁸, kad atitinkamos valstybių narių kompetentingos institucijos turėtų automatinę prieigą prie duomenų, surinktų iš apmokestinamųjų asmenų, kurie naudojami mažųjų įmonių atleidimu nuo PVM;
- 23) siekiant suteikti mažosioms įmonėms galimybę lengvai susipažinti su nuostatomis, susijusiomis su specialia mažosioms įmonėms skirta schema kiekvienoje valstybėje narėje, tos nuostatos turėtų būti paskelbtos Komisijos interneto svetainėje;
- 24) todėl Direktyvą 2006/112/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 904/2010 reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

⁶ OL C 369, 2011 12 17, p. 14.

⁷ 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006 12 11, p. 1).

⁸ 2010 m. spalio 7 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 904/2010 dėl administracinio bendradarbiavimo ir kovos su sukčiavimu pridėtinės vertės mokesčio srityje (OL L 268, 2010 10 12, p. 1).

1 straipsnis

Direktyva 2006/112/EB iš dalies keičiama taip:

1) 2 straipsnio 1 dalies b punkto i papunktis pakeičiamas taip:

„i) apmokestinamasis asmuo, veikiantis kaip toks, arba neapmokestinamasis juridinis asmuo, kai pardavėjas yra apmokestinamasis asmuo, veikiantis kaip toks, kuris neatitinka 284 straipsnyje numatyto mažųjų įmonių neapmokestinimo reikalavimų ir kuriam netaikomas 33 arba 36 straipsnis;“;

2) 139 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies pirma pastraipa pakeičiama taip:

„Neapmokestinimas PVM pagal 138 straipsnio 1 dalį netaikomas, kai prekes tiekia apmokestinamieji asmenys, kuriems valstybėje narėje, kurioje prekės tiekiamos, taikomas 284 straipsnyje numatytas mažosioms įmonėms skirtas neapmokestinimas PVM.“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. „Akcizais apmokestinamų produktų neapmokestinimas pagal 138 straipsnio 2 dalies b punktą netaikomas, kai šiuos produktus tiekia apmokestinamieji asmenys, kuriems valstybėje narėje, kurioje produktai tiekiami, taikomas 284 straipsnyje numatytas mažosioms įmonėms skirtas neapmokestinimas PVM.“;

3) 167a straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) antra pastraipa pakeičiama taip:

„Valstybės narės, kurios taiko pirmoje pastraipoje nurodytą neprivalomąją sistemą, nustato jų teritorijoje ta sistema besinaudojantiems apmokestinamiesiems asmenims taikomą ribą, grindžiamą apmokestinamojo asmens metine apyvarta, apskaičiuota pagal 288 straipsnį. Ta riba negali viršyti 2 000 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta.“;

b) trečia pastraipa išbraukiama;

4) 169 straipsnio a punktas pakeičiamas taip:

„a) vykdyti sandorius (kitus nei tie, kurie neapmokestinami pagal 284 straipsnį), susijusius su 9 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nurodyta už valstybės narės, kurioje atsiranda prievolė sumokėti PVM arba PVM buvo sumokėtas, ribų vykdoma veikla, už kuriuos būtų galima atskaityti PVM, jei jie būtų vykdomi toje valstybėje narėje;“;

5) 220a straipsnio 1 dalis papildoma šiuo c punktu:

„c) kai apmokestinamasis asmuo naudojasi 284 straipsnyje numatytu mažosioms įmonėms skirtu neapmokestinimu PVM;“;

6) 270 straipsnio a punktas pakeičiamas taip:

„a) jų patiektų prekių ir suteiktų paslaugų bendra metinė vertė be PVM neviršija metinės apyvartos sumos, kuria remiantis apmokestinamiesiems asmenims taikomos 284 straipsnyje numatytos nuostatos dėl mažųjų įmonių atleidimo nuo PVM, daugiau kaip 35 000 EUR arba lygiaverte suma nacionaline valiuta;“;

7) 272 straipsnio 1 dalies d punktas išbraukiamas;

8) XII antraštinės dalies 1 skyrius papildomas šiuo -1 skirsniu:

„-1 skirsnis

Sąvokų apibrėžimai

280a straipsnis

Šiame skyriuje vartojamų terminų apibrėžtys:

- 1) metinė apyvarta valstybėje narėje – bendra metinė toje valstybėje narėje atitinkamais kalendoriniais metais apmokestinamojo asmens patiektų prekių ir suteiktų paslaugų vertė be PVM;
- 2) metinė apyvarta Sąjungoje – bendra metinė Bendrijos teritorijoje atitinkamais kalendoriniais metais apmokestinamojo asmens patiektų prekių ir suteiktų paslaugų vertė be PVM.“;

9) XII ANTRAŠTINĖS DALIES 1 SKYRIAUS 2 skirsnio antraštė pakeičiama taip:

„*Neapmokestinimo atvejai*“;

10) 282 straipsnis pakeičiamas taip:

„282 straipsnis

Pagal šį skirsnį neapmokestinimas taikomas mažųjų įmonių tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms.“;

11) 283 straipsnio 1 dalies c punktas išbraukiamas;

12) 284 straipsnis pakeičiamas taip:

„284 straipsnis

1. Valstybės narės gali neapmokestinti jų teritorijoje apmokestinamųjų asmenų tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, jei tie apmokestinamieji asmenys yra įsisteigę toje teritorijoje ir jei tų prekių tiekimo ir paslaugų teikimo metinė apyvarta valstybėje narėje neviršija tos valstybės narės nustatytos neapmokestinimo ribos. Ši riba negali viršyti 85 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta.

Remdamosi objektyviais kriterijais, valstybės narės skirtingiems verslo sektoriams gali nustatyti nevienodas ribas. Vis dėlto nė viena iš tų ribų negali viršyti 85 000 EUR arba lygiavertės sumos nacionaline valiuta.

Valstybės narės užtikrina, kad apmokestinamasis asmuo, turintis teisę pasinaudoti daugiau nei viena sektoriams nustatyta riba, galėtų naudotis tik viena iš tų ribų.

Valstybių narių nustatytos ribos nesiskiria toje valstybėje narėje įsisteigusiams apmokestinamiesiems asmenims ir tiems, kurie joje nėra įsisteigę.

2. Pagal 1 dalį apmokestinamuosius asmenis nuo PVM atleidžiančios valstybės narės neapmokestina ir tų prekių ir paslaugų, kurias jų teritorijoje tiekia ir teikia kitoje valstybėje narėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys, jei tenkinamos šios sąlygos:
 - a) to apmokestinamojo asmens metinė apyvarta Sąjungoje neviršija 100 000 EUR;
 - b) valstybėje narėje, kurioje apmokestinamasis asmuo nėra įsisteigęs, tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų vertė neviršija toje valstybėje narėje taikomos ribos, kuria remiantis nuo PVM atleidžiami toje valstybėje narėje įsisteigę apmokestinamieji asmenys.

3. Nepaisant 294b straipsnio, kad apmokestinamasis asmuo galėtų pasinaudoti neapmokestinimu PVM valstybėje narėje, kurioje jis nėra įsisteigęs, apmokestinamasis asmuo turi:
 - a) iš anksto pranešti apie tai valstybei narei, kurioje yra įsisteigęs, ir
 - b) neapmokestinimo PVM tikslais turėti atskirą identifikacinį numerį tik įsisteigimo valstybėje narėje.

Valstybės narės gali naudoti atskirą PVM mokėtojo kodą, kuris jau yra suteiktas apmokestinamajam asmeniui dėl jo prievolių pagal vidaus sistemą, arba taikyti PVM mokėtojo kodo struktūrą ar bet kurią kitą numerį pirmos pastraipos b punkte nurodyto identifikavimo tikslais.

Atskiras identifikacinis numeris, nurodytas pirmos pastraipos b punkte, turi turėti sufiksą „EX“, arba toks sufiksas turi būti pridedamas prie numerio.

4. Apmokestinamasis asmuo iš anksto informuoja įsisteigimo valstybę narę (atnaujindamas išankstinį pranešimą) apie visus pagal 3 dalies pirmą pastraipą anksčiau pateiktos informacijos pasikeitimus, įskaitant ketinimą pasinaudoti neapmokestinimu valstybėje narėje arba valstybėse narėse, kurios nėra nurodytos išankstiniame pranešime, ir sprendimą nebetaikyti neapmokestinimo PVM schemos valstybėje narėje arba valstybėse narėse, kurioje (-ose) jis nėra įsisteigęs.

Minėtos schemos nebetaikymas įsigalioja nuo pirmos kito kalendorinio ketvirčio dienos po to, kai gaunama informacija iš apmokestinamojo asmens, arba, kai tokia informacija gaunama paskutinį kalendorinio ketvirčio mėnesį, nuo pirmos kito kalendorinio ketvirčio antro mėnesio dienos.

5. Neapmokestinimas PVM taikomas tos valstybės narės, kurioje apmokestinamasis asmuo nėra įsisteigęs ir kurioje jis ketina pasinaudoti neapmokestinimu PVM, atžvilgiu atsižvelgiant į:
 - a) išankstinį pranešimą nuo tos dienos, kurią įsisteigimo valstybė narė apmokestinamajam asmeniui praneša atskirą identifikacinį numerį, arba
 - b) išankstinio pranešimo atnaujinimą nuo tos dienos, kurią įsisteigimo valstybė narė apmokestinamajam asmeniui patvirtina numerį atsižvelgdama į tą atnaujinimą.

Pirmoje pastraipoje nurodyta data turi būti ne vėlesnė nei 35 darbo dienos nuo apmokestinamojo asmens pranešimo arba atnaujintos informacijos gavimo dienos (pateikiamų pagal 3 dalies pirmą pastraipą ir 4 dalį), išskyrus konkrečius atvejus, kai, siekiant užkirsti kelią mokesčių vengimui ar slėpimui, valstybėms narėms gali prireikti papildomo laiko būtiniams patikrinimams atlikti.

6. Šiame straipsnyje nurodytos sumos atitinkama vertė nacionaline valiuta apskaičiuojama taikant 2018 m. sausio 18 d. Europos Centrinio Banko paskelbtą valiutos kursą.“;

12a) pridedami šie 284a–284e straipsniai:

„284a straipsnis

1. 284 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytame išankstiniame pranešime pateikiama bent ši informacija:
 - a) apmokestinamojo asmens vardas ir pavardė (pavadinimas), veikla, juridinis statusas ir adresas;
 - b) valstybė narė arba valstybės narės, kuriose apmokestinamasis asmuo ketina naudotis neapmokestinimu;
 - c) valstybėje narėje, kurioje apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs, ir kiekvienoje kitoje valstybėje narėje praėjusiais kalendoriniais metais patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų bendra vertė;
 - d) valstybėje narėje, kurioje apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs, ir kiekvienoje kitoje valstybėje narėje einamaisiais kalendoriniais metais prieš pranešimą patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų bendra vertė.

Pirmos pastraipos c punkte nurodyta informacija apie kiekvieną valstybę narę, kuri taiko toje dalyje nurodytą galimybę, turi būti pateikiama už kiekvienus ankstesnius kalendorinius metus, priklausančius 288a straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nurodytam laikotarpiui.

2. Jeigu apmokestinamasis asmuo pagal 284 straipsnio 4 dalį praneša įsisteigimo valstybei narei, kad ketina pasinaudoti neapmokestinimu PVM valstybėje narėje arba valstybėse narėse, kurios nėra nurodytos išankstiniame pranešime, jis neprivalo pateikti 1 dalyje nurodytos informacijos, jei ši informacija jau buvo įtraukta į ataskaitas, anksčiau pateiktas pagal 284b straipsnį.

Pirmoje pastraipoje nurodytas atnaujinimas apima atskirą identifikacinį numerį, nurodytą 284 straipsnio 3 dalies b punkte.

284b straipsnis

1. Apmokestinamasis asmuo, kuris naudojasi 284 straipsnio 1 dalyje numatytu neapmokestinimu PVM valstybėje narėje, kurioje jis nėra įsisteigęs, pagal to straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytą tvarką, pateikia įsisteigimo valstybei narei šią kiekvieno kalendorinio ketvirčio informaciją, įskaitant jam suteiktą atskirą identifikacinį numerį:
 - a) bendrą per kalendorinį ketvirtį patiektų prekių ar suteiktų paslaugų valstybėje narėje, kurioje jis yra įsisteigęs, vertę arba nurodo skaičių „0“, jeigu prekės nebuvo tiekiamos ir paslaugos nebuvo teikiamos;
 - b) bendrą per kalendorinį ketvirtį patiektų prekių ar suteiktų paslaugų kiekvienoje iš kitų nei jo įsisteigimo valstybė narė valstybių narių, vertę arba nurodo skaičių „0“, jeigu prekės nebuvo tiekiamos ir paslaugos nebuvo teikiamos;
2. Apmokestinamasis asmuo 1 dalyje nurodytą informaciją pateikia per vieną mėnesį nuo kalendorinio ketvirčio pabaigos.

3. Jei viršijama 284 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytos metinės apyvartos Sąjungoje riba, apmokestinamasis asmuo per 15 darbo dienų informuoja įsisteigimo valstybę narę. Kartu apmokestinamasis asmuo privalo pranešti 1 dalies a ir b punktuose nurodytą nuo einamojo kalendorinio ketvirčio pradžios iki tos datos, kurią buvo viršyta metinės apyvartos Sąjungoje riba, patiektų prekių ar suteiktų paslaugų vertę.

284c straipsnis

1. Taikant 284a straipsnio 1 dalies c ir d punktus ir 284b straipsnio 1 dalies a ir b punktus taikomos šios nuostatos:
 - a) vertę sudaro 288 straipsnyje išvardytos sumos;
 - b) vertė išreiškiama eurai;
 - c) jei nuo PVM atleidžianti valstybė narė taiko nevienodas ribas, kaip nurodyta 284 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje, apmokestinamasis asmuo privalo tos valstybės narės atžvilgiu atskirai pranešti bendrą patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų vertę atsižvelgiant į kiekvieną ribą, kuri gali būti taikytina.

Taikant pirmos pastraipos b punktą valstybės narės, kurios neįsivedė euro, gali reikalauti, kad vertė būtų nurodoma jų nacionaline valiuta. Jei už prekių tiekimą ar paslaugų teikimą buvo atsiskaityta kitomis valiutomis, apmokestinamasis asmuo remiasi pirmą kalendorinių metų dieną taikytu valiutos kursu. Valiutos perskaičiuojamos pagal tos dienos Europos Centrinio Banko paskelbtą valiutos kursą, o jeigu tą dieną kursas neskelbiamas, pagal kitą dieną paskelbtą valiutos kursą.

2. Įsisteigimo valstybė narė gali reikalauti, kad 284 straipsnio 3 ir 4 dalyse bei 284b straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodyta informacija būtų pateikta elektroninėmis priemonėmis, laikantis jos nustatytų sąlygų.

284d straipsnis

1. Apmokestinamasis asmuo, kuris naudojasi neapmokestinimu PVM valstybėje narėje, kurioje jis nėra įsisteigęs, tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų, kurios toje valstybėje narėje yra neapmokestinamos, atžvilgiu neprivalo:
 - a) būti registruotas PVM tikslais pagal 213 ir 214 straipsnius;
 - b) pateikti PVM deklaraciją pagal 250 straipsnį.
2. Apmokestinamasis asmuo, kuris naudojasi neapmokestinimu PVM įsisteigimo valstybėje narėje ir bet kurioje kitoje valstybėje narėje, kurioje jis nėra įsisteigęs, neprivalo tiekiamų prekių ar teikiamų paslaugų, kurios įsisteigimo valstybėje narėje yra neapmokestinamos, atžvilgiu pateikti PVM deklaracijos pagal 250 straipsnį.
3. Nukrypstant nuo 1 ir 2 dalies, kai apmokestinamasis asmuo nesilaiko 284b straipsnyje numatytų taisyklių, valstybės narės gali reikalauti, kad toks apmokestinamasis asmuo įvykdytų tokias PVM prievoles, kaip nurodyta 1 dalyje.

284e straipsnis

Valstybė narė, kurioje apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs, nedelsdama dezaktyvuoja 284 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytą identifikacinį numerį arba, jeigu apmokestinamasis asmuo toliau naudojasi neapmokestinimu PVM kitoje valstybėje narėje arba kitose valstybėse narėse, pritaiko informaciją, gautą pagal 284 straipsnio 3 ir 4 dalis, apie atitinkamą valstybę narę arba valstybes nares šiais atvejais:

- a) apmokestinamojo asmens pateikta bendra prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo vertė viršija 284 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą sumą;
 - b) neapmokestinimą PVM taikanti valstybė narė pranešė, kad apmokestinamasis asmuo neturi teisės į neapmokestinimą PVM arba tas neapmokestinimas PVM toje valstybėje narėje nebetaikomas;
 - c) apmokestinamasis asmuo yra informavęs apie sprendimą neapmokestinimo PVM nebetaikyti arba
 - d) apmokestinamasis asmuo yra informavęs arba iš kitų požymių galima spręsti, kad jo veikla yra pasibaigusi.“;
- 13) 285, 286 ir 287 straipsniai išbraukiami;

14) 288 straipsnis pakeičiamas taip:

„288 straipsnis

1. Metinės apyvartos sumą, kuria remiantis taikomas 284 straipsnyje numatytas neapmokestinimas PVM, sudaro šios sumos be PVM:
 - 1) tiekiamų prekių ir teikiamų paslaugų, kurios būtų apmokestinamos, jei jas tiektų ir teiktų nuo PVM neatleistas apmokestinamasis asmuo, vertė;
 - 2) sandorių, kurie yra neapmokestinami, suteikiant teisę atskaityti anksčiau sumokėtą PVM pagal 110, 111 straipsnius ar 125 straipsnio 1 dalį, vertė;
 - 3) pagal 146–149 straipsnius ir 151, 152 ir 153 straipsnius PVM neapmokestinamų sandorių vertė;
 - 4) pagal 138 straipsnį PVM neapmokestinamų sandorių vertė, jei taikomas tame straipsnyje numatytas neapmokestinimas PVM;
 - 5) nekilnojamojo turto sandorių, 135 straipsnio 1 dalies b–g punktuose nurodytų finansinių sandorių ir draudimo bei perdraudimo paslaugų, jei šie sandoriai nėra pagalbiniai, vertė.
2. Apskaičiuojant apyvartą pagal pirmą dalį, į apmokestinamojo asmens materialaus ir nematerialaus ilgalaikio turto perleidimus neatsižvelgiama.“;

15) įterpiamas šis 288a straipsnis:

„288a straipsnis

1. Apmokestinamasis asmuo, neatsižvelgiant į tai, ar jis įsisteigęs, ar neįsisteigęs valstybėje narėje, kuri taiko 284 straipsnio 1 dalyje numatytą neapmokestinimą PVM, negali pasinaudoti tuo neapmokestinimu PVM vienu kalendorinių metų laikotarpiu, jeigu ankstesniais kalendoriniais metais buvo viršyta tame straipsnyje nustatyta riba. Neapmokestinimą PVM taikanti valstybė narė gali pratęsti šį laikotarpį iki dviejų kalendorinių metų.

Jei per kalendorinius metus 284 straipsnio 1 dalyje nurodyta riba viršijama

- a) ne daugiau kaip 10 %, apmokestinamasis asmuo tais kalendoriniais metais gali toliau naudotis 284 straipsnio 1 dalyje numatytu neapmokestinimu PVM;
- b) daugiau kaip 10 %, 284 straipsnio 1 dalyje numatytas neapmokestinimas PVM nuo to laiko nebetaikomas.

Antros pastraipos a ir b punktų taikymo tikslais valstybės narės gali pasirinkti 25 % viršutinę ribą arba pasirinkti leisti apmokestinamajam asmeniui toliau naudotis neapmokestinimu PVM netaikant jokios viršutinės ribos tais kalendoriniais metais, kuriais riba buvo viršyta. Tačiau taikant šią viršutinę ribą arba pasirinkus nurodytą galimybę negalima atleisti nuo PVM apmokestinamojo asmens, kurio apyvarta neapmokestinimą PVM taikančioje valstybėje narėje viršija 100 000 EUR. [Valstybės narės gali kaip alternatyvą pasirinkti netaikyti jokios viršutinės ribos, ir šiuo atveju 284 straipsnio 1 dalyje numatytas neapmokestinimas PVM nebetaikomas nuo tada, kai riba viršijama.

2. Apmokestinamasis asmuo, kuris nėra įsisteigęs 284 straipsnio 1 dalyje numatytą neapmokestinimą PVM taikančioje valstybėje narėje, negali pasinaudoti 284 straipsnyje numatytu neapmokestinimu PVM, jeigu ankstesniais kalendoriniais metais buvo viršyta 284 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta metinės apyvartos Sąjungoje riba.

Jei per tam tikrus kalendorinius metus 284 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta metinės apyvartos Sąjungoje riba viršijama, kitoje valstybėje narėje įsisteigusiam apmokestinamajam asmeniui taikomas 284 straipsnio 1 dalyje numatytas neapmokestinimas PVM nuo to laiko nebetaikomas.

3. 1 dalyje nurodytos sumos nacionaline valiuta atitinkama vertė apskaičiuojama taikant 2018 m. sausio 18 d. Europos Centrinio Banko paskelbtą valiutos kursą.“;

- 16) 290 straipsnio antras sakiny s pakeičiamas taip:

„Valstybės narės gali nustatyti išsamias taisykles ir sąlygas šiai galimybei taikyti“;

- 17) 291–294 straipsniai išbraukiami;

18) XII antraštinės dalies 1 skyrius papildomas šiuo 2a skirsniu:

„2a skirsnis

Nuo PVM atleistų mažųjų įmonių prievolių supaprastinimas

294a straipsnis

Šiame skirsnyje vartojamas terminas „nuo PVM atleista mažoji įmonė“ reiškia bet kurį apmokestinamąjį asmenį, atleistą nuo PVM valstybėje narėje, kurioje atsiranda prievolė sumokėti PVM, kaip numatyta 284 straipsnio 1 ir 2 dalyse.

294b straipsnis

Nedarant poveikio 284 straipsnio 3 daliai, valstybės narės gali atleisti jų teritorijoje įsisteigusias ir tik ten neapmokestinimu PVM besinaudojančias mažąsias įmones nuo prievolės pranešti, kada prasideda jų veikla pagal 213 straipsnį, ir būti registruotoms atskiru kodu pagal 214 straipsnį, išskyrus atvejus, kai šios įmonės vykdo sandorius, kuriems taikomi 214 straipsnio b, d arba e punktai.

Jei pirmoje pastraipoje nurodyta galimybė nesinaudojama, valstybės narės taiko tokių mažųjų įmonių identifikavimo atskiru kodu procedūrą. Identifikavimo procedūra netrunka ilgiau nei 15 darbo dienų, išskyrus konkrečius atvejus, kai siekiant užkirsti kelią mokesčių slėpimui ar vengimui valstybėms narėms gali prireikti papildomo laiko būtiniams patikrinimams atlikti.

294e straipsnis

Valstybės narės gali atleisti jų teritorijoje įsisteigusias ir nuo PVM atleistas mažasias įmones, kurios neapmokestinimu PVM naudojasi tik toje teritorijoje, nuo 250 straipsnyje nustatytos prievolės teikti PVM deklaracijas.

Jei pirmoje pastraipoje nurodyta galimybė nesinaudojama, valstybės narės leidžia tokioms nuo PVM atleistoms mažosioms įmonėms pateikti supaprastintą PVM deklaraciją už vieno kalendorinių metų laikotarpį. Tačiau mažosios įmonės gali pasirinkti taikyti pagal 252 straipsnį nustatytą mokestinį laikotarpį.

294f straipsnis

Valstybės narės gali atleisti nuo PVM atleistas mažasias įmones nuo tam tikrų arba visų 217–271 straipsniuose nurodytų prievolių.“

19) 314 straipsnio c punktas pakeičiamas taip:

„c) kitas apmokestinamasis asmuo, jei jo tiekiamoms prekėms taikomas 284 straipsnyje numatytas mažųjų įmonių neapmokestinimas PVM ir yra tiekiamas ilgalaikis turtas;“;

20) 334 straipsnio c punktas pakeičiamas taip:

„c) kito apmokestinamojo asmens, jei prekėms, kurias tas apmokestinamasis asmuo tiekia pagal sutartį, kuria numatoma už pardavimą mokėti komisinį atlyginimą, taikomas 284 straipsnyje numatytas mažųjų įmonių neapmokestinimas PVM ir yra tiekiamas ilgalaikis turtas;“.

2 straipsnis

Reglamentas (ES) Nr. 904/2010 iš dalies keičiamas taip:

1) 17 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalis papildoma šiuo punktu:

„g) informaciją, kurią ji renka pagal Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 3 ir 4 dalis ir 284b straipsnį“;

b) 2 dalis pakeičiama taip:

„2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato išsamias šio straipsnio 1 dalies a–g punktuose nurodytos informacijos automatinės užklausos technines specifikacijas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“;

2) 21 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„2b. Iš 17 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytos informacijos suteikiama galimybė sužinoti bent šiuos duomenis:

a) informaciją teikiančios valstybės narės nuo PVM atleistiems apmokestinamiesiems asmenims suteiktus atskirus identifikacinius numerius;

b) a punkte nurodytu atskiru identifikaciniu numeriu identifikuojamų nuo PVM atleistų apmokestinamųjų asmenų vardą, pavardę (pavadinimą), veiklą, teisinę formą ir adresą;

c) valstybę narė arba valstybes nares, kuriose apmokestinamasis asmuo naudojasi neapmokestinimu;

- d) apmokestinamojo asmens atleidimo nuo PVM valstybėje narėje arba valstybėse narėse pradžios datą;
- e) Direktyvos 2006/112/EB 284a straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c ir d punktuose nurodytą informaciją;
- f) kiekvieno apmokestinamojo asmens, kuriam suteiktas a punkte nurodytas atskiras identifikacinis numeris, valstybėje narėje, kurioje tas apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs, bendrą prekių tiekimo ir (arba) paslaugų teikimo vertę už kalendorinį ketvirtį;
- g) kiekvieno apmokestinamojo asmens, kuriam suteiktas a punkte nurodytas atskiras identifikacinis numeris, kiekvienoje iš valstybių narių, kurioje tas apmokestinamasis asmuo nėra įsisteigęs, bendrą patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų vertę už kalendorinį ketvirtį;
- h) datą, kada apmokestinamojo asmens metinė apyvarta Sąjungoje viršijo Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą sumą;
- i) datą, kada įsigalioja apmokestinamojo asmens sprendimas savanoriškai nustoti taikyti neapmokestinimą PVM, ir valstybę narę arba valstybes nares, kuriose nustojama taikyti neapmokestinimą PVM;
- j) datą, kada baigta vykdyti apmokestinamojo asmens veikla ir kurioje valstybėje narėje arba valstybėse narėse ji baigta vykdyti.

Pirmos pastraipos e–g punktuose nurodytos vertės pateikiamos atskirai pagal kiekvieną ribą, kuri gali būti taikytina pagal Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą.

2a) 31 straipsnyje įterpiama ši dalis:

„2a. Kiekviena valstybė narė elektroninėmis priemonėmis pateikia patvirtinimą, kad apmokestinamasis asmuo, kuriam suteiktas Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 3 dalyje nurodytas atskiras identifikacinis numeris, yra nuo PVM atleista mažoji įmonė. Patvirtinime nurodomas valstybės narės arba valstybių narių, kuriose apmokestinamasis asmuo naudojami neapmokestinimu, pavadinimas (-ai).“;

3) 32 straipsnio 1 dalis pakeičiama taip:

„1. Komisija, remdamasi valstybių narių pateikta informacija, savo interneto svetainėje paskelbia informaciją apie nuostatas, kurias kiekviena valstybė narė yra patvirtinusi ir kuriomis į nacionalinę teisę perkeliama Direktyvos 2006/112/EB 167a straipsnio, XI antraštinės dalies 3 skyriaus ir XII antraštinės dalies 1 skyriaus nuostatos.“;

4) Įterpiamas šis Xa skyrius:

„Xa SKYRIUS

NUOSTATOS DĖL DIREKTYVOS 2006/112/EB XII ANTRAŠTINĖS DALIES
1 SKYRIUJE NUMATYTOS SPECIALIOS SCHEMOS

37a straipsnis

1. Per 15 darbo dienų nuo informacijos gavimo dienos įsisteigimo valstybė narė elektroninėmis priemonėmis perduoda neapmokestinimą PVM taikančių valstybių narių kompetentingoms institucijoms šią informaciją:
 - a) šio reglamento 21 straipsnio 2b dalies a ir d punktuose nurodytą informaciją apie apmokestinamuosius asmenis, kurie yra pateikę arba atnaujinę išankstinį pranešimą, nurodytą Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 3 ir 4 dalyse,
 - b) šio reglamento 21 straipsnio 2b dalies a ir h punktuose nurodytą informaciją apie apmokestinamuosius asmenis, kurių metinė apyvarta Sąjungoje viršijo Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytą sumą;
 - c) šio reglamento 21 straipsnio 2b dalies a punkte nurodytą informaciją apie apmokestinamuosius asmenis, kurie nesilaikė Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio b punkte nustatytų taisyklių, ir šio nesilaikymo faktą.
2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustato išsamias technines specifikacijas, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, kuriuo šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija turi būti perduodama. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.“

37b straipsnis

1. Valstybė narė, kuriai apmokestinamasis asmuo yra pateikęs išankstinį pranešimą arba vėliau jį atnaujinęs pagal Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 3 arba 4 dalį, prieš identifikudama apmokestinamąjį asmenį arba prieš jam patvirtindama atskirą identifikaciją numerį, remdamasi to apmokestinamojo asmens pateiktomis bendromis patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų vertėmis apskaičiuoja, kad einamaisiais arba praėjusiais kalendoriniais metais nebuvo viršyta Direktyvos 284 straipsnio 2 dalies a punkte nurodyta metinės apyvartos Sąjungoje riba.
2. Per 15 darbo dienų nuo 37a straipsnio 1 dalies a punkte nurodytos informacijos gavimo dienos neapmokestinimą PVM taikanti valstybė narė, remdamasi apmokestinamojo asmens pateiktomis bendromis patiektų prekių ir (arba) suteiktų paslaugų vertėmis, elektroninėmis priemonėmis patvirtina valstybės narės, kurioje apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs, kompetentingoms institucijoms, kad einamaisiais kalendoriniais metais nebuvo viršyta Direktyvos 2006/112/EB 284 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyta metinės apyvartos riba ir kad yra įvykdytos 288a straipsnio 1 dalyje nurodytos sąlygos.
3. Neapmokestinimą PVM taikanti valstybė narė nedelsdama elektroninėmis priemonėmis praneša valstybės narės, kurioje apmokestinamasis asmuo yra įsisteigęs, kompetentingoms institucijoms datą, kada apmokestinamasis asmuo neteko teisės į neapmokestinimą PVM pagal Direktyvos 2006/112/EB 288a straipsnio 1 dalį.
4. 2 ir 3 dalyse nurodytų pranešimų techniniai duomenys, įskaitant bendrą elektroninį pranešimą, nustatomi laikantis šio reglamento 58 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

3 straipsnis

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2024 m. gruodžio 31 d. priima ir paskelbia įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad būtų laikomasi šios direktyvos 1 straipsnio.

Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų teisės aktų nuostatų tekstą.

Tas nuostatas jos taiko nuo 2025 m. sausio 1 d.

Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos 1 straipsnio taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstus.
3. Šios direktyvos 2 straipsnis taikomas nuo 2025 m. sausio 1 d.

4 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

5 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu

Pirmininkas